Aº. 1828. Nº. 7.

LEYDSCHE COURANT.

WOENSDAG DEN 16 JANUARIJ.

TURKYE.

KONSTANTINOPOLEN den 12 December. Bij den Divan schijnt thans het begrip te heerschen, dat de Hoven van Engeland en Frankrijk, het gedrag hunner Gezanten, in het verlaten van deze stad, zullen afkeuren, en er geene vredebreuk met die Mogendheden te vrezen is, ofschoon zij ook geene vertegenwoordigers meer in deze stad hebben. Men moet dus vooronderstellen, dat de Turksche staatkunde, door het voorgevallene te Navarino, nog niet genoegzaam verlicht is, en dat hier diplomatiek onbeantwoord laten van den brief des Groot-Viziers, de Porte tevens in de onzekerheid laat van wat er verder gebeuren zal. De Sultan en de Mufti schijnen zich nogtans geene begoochelingen te maken, omtrent den tegenwoordige toestand der zaken, en mitsdien niets te willen nalaten, om in alle gevallen op hunne hoede te zijn. Terwijl de eerstgemelde al de middelen van verdediging met den grootsten ijver te zamen brengt, spant de tweede al zijne krachten in, om de natie in geestdrift te brengen.

De Sultan heeft bij een Hatti-Schérif bevolen, dat niet alleen de linie van den Donau in den besten staat van verdediging moet gesteld worden, maar ook om de eilanden Ténédos, Imbro en Samochrate te versterken, en de haven Elos van alle krijgsbehoeften te voorzien, en om bij de reeds bestaande batterijen roosters te vormen, om de logte gedeelten te maken. Vóór alles heeft men de stadhouderijen der steden Varna, Burgas en Vasiliko, de eenigste punten der Zwarte zee, waar men landen kunnen, ten sterkste bevolen, om alles te weer te stellen, ten einde de pogingen daarthe onmogelijk te maken. De Mufti schrijft, bij een Heidenschen brief, openbare gebeden uit, voor het behoud van den vrede; maar terzelfder tijd, roept hij al de geloovigen op, ter verdediging van het Islamismus, ingeval het eenigermate van de zijde der Christelijke Mogendheden bedreigd wierd; en vermaant hen, om zich bij voorraad in de wapenen te oefenen. Ten gevolgen van eenen groote Raadsvergadering, gisteren bij den Mufti gehouden, en welke de Groot-Vizier, de Kapitan-Pacha, en de Reis-Effendi hebben bijgewoond, zoude men alle de Pacha's hebben doen weten, dat, bijaldien de Porte tot den oorlog tegen de Europesche Mogendheden gedwongen wierd, zij zich strikt bepalen moesten, om verdedigender wijze te werk te gaan; dat men uit dien hoofde, niets tegen de Vorstendommen Moldavien en Wallachyen ondernemen zoude, maar dat alle aanval van dien kant, slechts aan deze zijde van den Donau zoude worden afgeweerd.

— Uit Scio meldt men, den 20 November [en *niet* December,] dat de Citadel zeer naauw door *Fabvier* was ingesloten, en deze zelfs de loopgraven geopend had. Er waren aldaar 60 ruiters aangekomen, zijnde het overblijfsel van twee eskadrons geregelde kavallerie, door den Heer *Regnault de St. Jean d'Angely*, opgerigt.

JASSY den 14 December. De gemeenschap is van alle kanten gestremd, en nimmer ondervond de koophandel van dit land in zijne verrigtingen met de naburige staten grootere moeijelijkheden, dan in dit oogenblik. Van den kant van Rusland heeft men op onze grenzen de gestrengste maatregelen genomen, sedert dat men, op een valsch gerucht, geloofd heeft, dat het geheele Russische leger in beweging was, en de troepen, die langs de grenzen van Gallicien liggen, bewaken op het strikste alle vervoeringen van koopmansgoederen, zelfs wanneer dezelve langs wettige wegen geschieden. Dit geeft aanleiding tot botsingen, onder anderen hebben er te Brody onaangename tooneelen plaats gehad, die den Russischen Consul in de noodzakelijkheid gebragt hebben, het gezag der autoriteiten in te roepen.

BUCHAREST den 18 December. Al de personen die tot de drie Gezantschappen behoorden, zijn, op eenige weinigen na, die de Gezanten te Konstantinopolen, tot bewaarders in hunne hotels, gelaten hebben, den 8. vertrokken. De huisgezinnen der Drogmans *Ghabert*, *Pesani* en *Simoni* blijven nog vier weken in die hoofdstad, om hunne zaken te regelen, en zij zijn door de Heeren *Stratford Canning* en *de Ribeaupierre*, met de grootste belangstelling aan de bescherming van den Minister der Nederlanden aanbevolen geworden.

Een Hatti-Schérif herhieuwt het bevel, om de oorlogschatting te heffen, die de Porte den Vorstendommen opgelegd heeft, en bedreigt de Hospodars met de verantwaardiging van den Sultan, indien zij in hunne nalatigheid volhardden, om de bevelen van Z. H. uit te voeren.

— *Den 21 December.* Tijdingen uit Konstantinopolen, onder dagteekening van den 14den, melden, dat het vertrek van den Heer *de Ribeaupierre*, zulk eenen indruk op de Russische onderdanen gemaakt had, dat zij, ongeacht de vertoogen der Porte, zich allen hoopten om de hoofdstad te verlaten. Eenige Fransche en Engelsche Unizen hadden zich mede verwijderd.

EILANDEN VAN DEN ARCHIPEL.

SYRA den 31 December. Wij hebben hier weinig zekere tijdingen, maar zeer vele loopende gerachten. Men zegt, dat de Engelsche en Russische Admirals aan *Ibrahim* zouden voorgeslagen hebben, om hem met zijne troepen naar Alexandrien over te voeren, en dat hij niet ongenegen scheen, om daarin te bewilligen. *Maurocordato*, zegt men, zal, in plaats van den Graaf *Capo-d'Istrias*, President zijn. Een Oostenrijksche schooner te Scio aangekomen, ter zake der beleedigingen den Oostenrijkschen Consul op dat eiland aangedaan, is niet alleen door de Grieken belet te landen, maar zelfs genoodzaakt geworden om zijne ankers te kappen. Men meldt, eindelijk, uit Naxos, dat een Fransch corvet de roovers-schooner van eenen zekeren *T. Sideri* genomen had. Daar dezelve zonder passen van het Grieksch Gouvernement was, had de Fransche Kommandant er 15 matrozen op geplaatst, en het aldus naar Milo opgezonden. De schooner, door eenen storm nabij het eiland Astrafughia gevoerd zijnde, en er het anker geworpen hebbende, werd onverwacht door twee mistieken aangevallen, die de Franschen op de wreedste wijze mishandelden. De Fransche Officier sabelde een der zeeroovers neder, en stak de kruidkamer in brand, zoodat alles wat zich aan boord bevond, in de lucht sprong, op die wijze zijn er 60 zeeroovers omgekomen; twee der Franschen hebben zich op een plank gered. De Fransche Consul te Naxos had dezelven reeds onderstand toegezonden.

[Intusschen is er een eigenhandige brief van den Heer *Capo-d'Istrias* uit Ancona, aan den Heer *Eynard* geschreven, op het oogenblik dat hij naar Griekenland stond onder zeil te gaan.]

NAXIA den 23 December. Lord *Cochrane* is alet in den loop van laatsleden maand aangekomen, en heeft de Primaten van het eiland trachten te overreden, dat de verbondene Mogendheden voornemens waren, om ze weder onder het Turksche juk te stellen, daar zij in haren brief aan de Commissie van het Gouvernement, elken kaper bedreigen aan te halen, dien zij buiten de door haar bepaalde grenzen kruisende zullen aantreffen. Zijn Lordschap heeft, op grond van buitengewone en inconstitutionele volmagten, de eilanden aangeraden, om zich onder de bescherming der Orde van *St. Jan* te stellen, en er de vlag van op te heischen. Maar alzoo de verstandigste der Grieken, de gevolgen en het doel van deze afzetzing doorzagen, heeft Lord *Cochrane* het noodig geoordeeld, zich ter voorschreven zake, te regtvaardigen bij den navolgenden brief, aan zijnen Neef *Gordon*, dien hij als Gouverneur van het eiland achter gelaten had:

„ Aan boord van het schip *de Hellas*,
den 28 October 1827.

„ De uitlegging, welke de Demogerontes, (ouderen des volks,) van Naxos, aan mijne woorden gegeven en openbaar gemaakt hebben, is verre van met de waarheid over een te komen; men zegt er in, dat ik de eilanden aangeraden heb, om zich van de andere Grieken af te snijden; ik heb aangemerkt, dat, daar het verbod der drie Admirals de Grieksche vloot belette de eilanden te beschermen, de inwoners zelve de noodige maatregelen voor hunne zekerheid nemen moesten, en vooral op hunne hoede zijn, van niet weder onder het juk der Musulmannen te vallen, en bij gevolg liever eene Christenslag, dan de Mahomedaansche opheischen.

„ Dit is mijn gevoelen geweest, en indien men het anders uitgelegd heeft, kan het slechts een kwalijk verstaan of een ongetrouw overbrengen van mijne woorden geweest zijn.

(*Get.*) COCHRANE."

— Een Griek van Syra, die bij zijne landgenooten in groot aanzien staat, heeft den Lord, op dien brief het navolgende antwoord doen toekomen, waarvan onderscheidene afschriften in omloop gebragt zijn.

Syra den 21 November 1827.

„ Mylord, de Grieken vernemen met smert, de bedroevende uitlegging, die gij aan den brief, ons Gouvernement door de drie Admirals toegezonden, gegeven hebt. Wij hadden tot nog toe gedacht, dat het schitterend gevecht te Navarino, hetwelk dien brief vooraafging, niet ten doel had om ons onder het juk terug te brengen, dat wij ondernomen hebben af te schudden. Wij hadden gedacht, dat het oogmerk der Admiraals was, om de zeeroverij te stuiten, die de Grieksche natie in de oogen van Europa onteert, en onvermijdelijk het geheele volk ten laste gelegd is.

„ Wij zuchten onder het gewigt der regeringloosheid en ellende; onze zeelieden, die men de gewone middelen van den koophandel ontnomen heeft, hebben tegen het regt van oorlog gehandeld, en ongelukkiglijk heeft een overgroot getal derzelve, hun vaderland vergetende, en de ellende, welke zij zich op den hals haalden, niet voorziende, zich aan het beroep van zeeroovers overgegeven.

„ Na jaren lang op uwe aankomst in Griekenland gewacht te hebben, hoopten wij, dat de veerkracht van

(*Het vervolg op de kont van deze blada.*)

uw karakter, de invloed van uwen naam en van uwe groote feiten in de beide wereldedelen, een einde aan deze wanorde maken zouden. Aan het hoofd der Grieksche marine geplaatst om dezelve aan te voeren, had gij onze wreedste vijanden te bestrijden, onze bijzonderlinge ijverzucht en regeringloosheid.

„ Wij hebben u met onze wenschen op alle uwe ondernemingen te Clarenza, te Pirea, te Alexandrie en zelfs te Scio vergezeld; wij hebben elk uwer woorden gehoorzaamd, en alle onze aandacht was op u gevestigd.

„ Wij hebben ons bepaald om het lot te beklagen, wanneer gij niet gelukkig in uwe togten waart; maar wij hebben nimmer de eskaders der Christene Mogendheden beschuldigd van u in uwe ondernemingen het minste beletsel toegebragt te hebben, want wij hooren

nimmer van iets dergelijks spreken. Gij zult thans in den Archipel geene hindernis ontmoeten, en het was ongewijfelt slechts het werk van het toeval, indien u de Turksche schepen, die op zich zelve kruisen, (en zeer onlangs *Tahir*-Pacha op zijne reis van Navarino naar Konstantinopolen) ontkomen zijn.

„ Te midden onzer werkzaamheden en zorgen voor het behoud van Griekenland of voor het herstellen van eene beroemde orde, durven wij u nog eenmaal verzoeken eenen blik te werpen op het tooneel onzer ongelukken en misslagen. Wij bezweren u, in naam van Griekenland, de magt, die u is toevertrouwt, te rigten niet tegen de Turksche vloot, waar van wij verlost zijn, maar tegen de boosdoeners, die ons in het verderf slepen. Wendt uwen ijver en wapenen tegen de zeeroovers, wier schuilhoeken bij de Christenheid gekend zijn. Ongelukkigen, gij die zoo roemrijk in de geledenis der heldenmaatige feiten geschreven hebt, gij die de bloeijende vrucht van het regt der volken, en de bloeijende van het regt der volken,

„ Zijn dat de vruchten van uwe hoopgevingen, van uwe verwachtingen of van uwe ongelukkige ondernemingen?

„ Wij hebben u met onze wenschen op alle uwe ondernemingen te Clarenza, te Pirea, te Alexandrie en zelfs te Scio vergezeld; wij hebben elk uwer woorden gehoorzaamd, en alle onze aandacht was op u gevestigd.

„ Wij hebben ons bepaald om het lot te beklagen, wanneer gij niet gelukkig in uwe togten waart; maar wij hebben nimmer de eskaders der Christene Mogendheden beschuldigd van u in uwe ondernemingen het minste beletsel toegebragt te hebben, want wij hooren

nimmer van iets dergelijks spreken. Gij zult thans in den Archipel geene hindernis ontmoeten, en het was ongewijfelt slechts het werk van het toeval, indien u de Turksche schepen, die op zich zelve kruisen, (en zeer onlangs *Tahir*-Pacha op zijne reis van Navarino naar Konstantinopolen) ontkomen zijn.

„ Te midden onzer werkzaamheden en zorgen voor het behoud van Griekenland of voor het herstellen van eene beroemde orde, durven wij u nog eenmaal verzoeken eenen blik te werpen op het tooneel onzer ongelukken en misslagen. Wij bezweren u, in naam van Griekenland, de magt, die u is toevertrouwt, te rigten niet tegen de Turksche vloot, waar van wij verlost zijn, maar tegen de boosdoeners, die ons in het verderf slepen. Wendt uwen ijver en wapenen tegen de zeeroovers, wier schuilhoeken bij de Christenheid gekend zijn. Ongelukkigen, gij die zoo roemrijk in de geledenis der heldenmaatige feiten geschreven hebt, gij die de bloeijende vrucht van het regt der volken, en de bloeijende van het regt der volken,

„ Zijn dat de vruchten van uwe hoopgevingen, van uwe verwachtingen of van uwe ongelukkige ondernemingen?

OOSTENRYK.

WEENEN den 5 Januarij. De Keizer heeft den Heer *de Mitis*, Kamenheer van Zijne Koninklijke Hoogheid den Infant *Don Miguel*, het Ridderkruis van Commandeur der *Leopolds* Orde geschonken, en de Heeren *de Schlechta Wartenberg* en Graaf *Wilhelm van Pfuel*, Legatie-Secretarissen van Oostenrijk, te Lissabon, tot Ridders dier Orde benoemd.

Een koerier, eergisteren van Petersburg aangekomen, had, zegt men, die hoofdstad verlaten, na de openbaarmaking van het verdrag van den 6 July, waarbij de vrede met Turkye bevestigd wordt.

„ (*get.*) STEPHANUS D."

making eener verklaring, van het Russisch Kabinet, dat het niets in de zaken van het Oosten ondernemen wilde, dan met toestemming der twee verbondene Mogendheden, en dat het hoogenaamd geen ontwerp van verroovering smeedde. Deze tijding deed de fondsen aanmerkelijk rijzen.

NEDERLANDEN.

MAASTRICHT den 12 Januarij. Het openbaar Ministerie heeft zich in cassatie voorzien tegen twee gewijsden van het Hof van assises, in de zaak van bedriegelijke bankbreuk, ten lasten van eenen *Briers*. Bij het eerste dier gewijsden heeft hetzelve gewijgerd, het Ministerie de zaak ten principale te laten ontvouwen onmiddelijk na het opleezen der acte van beschuldiging, en daartegen het woord toegestaan aan de verdedigers des aangeklaagden om hunne voorgestelde exceptien te ontwikkelen. Het tweede gewijsde laat die exceptien toe, en ontheft den beschuldigden van den aanklagt.

GRONINGEN den 10 Januarij. Heden morgen ten 2 ure, is alhier overleden de Heer *Henri Daniel Guyot*, Ridder der Orde van den Nederlandschen Leeuw, en buitengewoon Hoogleeraar in de faculteit der Letteren en bespiegelende Wijsbegeerte, aan deze Hoogeschool, in den ouderdom van ruim vier en zeventig jaren. De stad Groningen betreurt in hem eenen verdienstelijken burger; de maatschappij een voortreffelijk lid, en de gansche menschheid eenen man, die het grootste gedeelte van zijn leven aan het onderwijs van Doofstommè kinderen toewijdde, en die aan de volmaking van deze weldadige kunst steeds met den meesten ijver werkzaam was. Hij werd geboren op den 25 van Slagtmaand 1753, te *Trois Fontaines*, *Banc du Trombleur*, in het Graafschap Dalhem, makende een gedeelte uit van het Hertogdom Limburg; bragt, van zijn derde jaar af, zijne eerste jeugd te Maastricht door, alwaar hij eerst de Latijnsche scholen afliep, en toen eenigen tijd op het Gymnasium vertoefde. Hij studeerde, van zijn zeventiende jaar af op de Hoogeschool te Franeker, alwaar hij de gunstelìng werd van den beroemden *Venema*; candideerde, te Arnhem voor de Waalsche Synode, in Herfstmaand 1775, en werd, als Leeraar bij de Waalsche Gemeente, bevestigd, eerst te Dordrecht, op den 9 van Sprokkelmaand 1777, en vervolgens te Groningen, op den 13 van Bloeimaand 1781, bij welke laatste Gemeente hij, op den 26 van Slagtmaand 1809, uit krachte van een besluit van den Koning van Holland van den 1ste van Wijnmaand bevorens, het Leeraarsambt, en dus den hierderlijken staf voor altoos nederlegde, om zich geheel te kunnen wijden aan het voortreffelijk instituut, ter onderwijzing van Doofstommen, door hem, in den jare 1790 opgerigt. Dat Instituut was het voornaamste voorwerp van zijne zorgen; het groote doel van al zijn streven. Hij alleen had er het zaad toe gestrooid, en heeft hetzelve van eene kleine kiem, met al de zorg van eenen verstandigen kweeker, en onder het genot van den krachtdadigen bijstand van vele zijner verdienstelijke medeburgers, opgeleid tot eenen vruchtdragenden boom, die thans elks oogen bekoort. Hetzelve is, bij zijn overlijden, op het vaste land van Europa het grootste van dien aard, bevattende niet minder dan 160 kweekelingen, welke alle, door de zuiverste liefde en erkentelijkheid aan hunnen minnenden Leeraar verbonden, door deszelfs dood, in de diepste droefheid gedompeld zijn. Hij was, in de groote kunst, om Doofstommen te onderwijzen en op te leiden tot kennis, wetenschap en deugd, een leerling van den nu zaligen Abt *de l'Epée*; maar een leerling, die met zijnen grooten meester heeft gewedijverd, en die zijn Instituut tot eenen hoogeren graad van volkomenheid schijnt gebragt te hebben, dan dat van Parijs immer geweest is.

's GRAVENHAGE den 12 Januarij. Zijne Majesteit de Koning heeft den Baron *van Golstein*, tot dus verre Substituut van den Officier van Justitie bij de Regtbank te Utrecht, benoemd als Substituut van den Advocaat-Fiscaal bij het Hoog Militair Geregtshof der Nederlanden.

LEYDEN den 11 Januarij. De navolgende Proclamarie van den Commissaris-Generaal over Nederlandsch Indien, in de *Bataviasche Courant* van den 6 October, zullende voorkomen (loopende de laatsten bij ons ontvangene, slechts tot den 4 October; zie ons N°. 4), doet zien, dat de oorlog tegen de Muitelingen op Java hervat is, en teyens de geaardheid van dien opstand kennen.

IN NAAM DES KONINGS.

Wij BURGGRAAF LEONARD DU BUS DE GISIGNIES, *commandeur der orde van den Nederlandschen Leeuw, lid der Ridderschap van Westvlaanderen, Gouverneur van Zuidbraband, Commissaris-Generaal over Nederlands Indië, enz.*

AAN DE JAVAANSCHE BEVOLKING!

Het is thans ruim twee jaren geleden, dat de jammerlijke oorlog, waardoor zoo vele schoone streken in de vorstenlanden verwoest, en waarvan zoo vele uwer landgenooten het slagtoffer geworden zijn, is uitgebarsten! Met hartzeer en weemoed zien wij dien oorlog voortduren, omdat wij de Javaansche bevolking beminnen, en niets liever verlangen, dan met dezelve, gelijk voorheen ten tijde onzer vaderen, in rust en vrede te leven. Een groot gedeelte onder u heeft, aan de stem van eenen oproerigen Priester gehoor gevende, de wapenen tegen haren wettigen Vorst en Heer opgevat; zij waren in den waan, dat het de zaak van den Godsdienst betrof. Ziet, wat er van de meeste dier ongelukkigen geworden is! Zij zijn verpligt geweest, huune woningen en betrekkingen te verlaten; van de eene naar de andere plaats verjaagd wordende, in vreemde streken rond te zwerven, ver van de hunne zich het levensonderhoud, door roof en plundering, te verschaffen, en meestal, ten laatste, eenen wreeden of ellendigen dood te sterven; hunne huizen bleven vernield, hunne akkers lagen verwoest! Ziet daarentegen uwe Landgenooten, die, aan het wettig gezag onderworpen, zich stil en vreedzaam gedragen hebben; zij hebben steeds het genot van het huisselijk leven ondervonden; zij worden door hunne hoofden en door onze krijgslieden beschermd, en in de volle vrijheid van hunnen Godsdienst gehandhaafd; hunne rijstvelden werden, op gezette tijden, bebouwd, en zij hadden welvaren in overvloed.

Het was ons niet moeijelijk geweest, door eigen magt, en nog minder, ondersteund, zoo door krachtdadigen bijstand van den grooten Keizer van Soerakarta, als van onze trouwe bondgenooten, de Sultans van Madura en Sumanap, de muitelingen ten onder te brengen, en hen voor hunne weerspannigheid te straffen; maar wij hebben hen gespaard, omdat wij de Javaansche bevolking beminnen; en omdat de meeste door hunne aanvoerders waren misleid geworden. En het was daarom, en ook weder enkel uit liefde voor de bevolking, en uit gehechtheid aan het land harer inwoning, dat wij nog onlangs, toen er eene aanzienlijke magt

(*Het vervolg op den kant van deze bladz.*)

*** *De Directie der* MAATSCHAPPIJ VAN WAARBORG VOOR DE *NATIONALE MILITIE* IN ZUID-HOLLAND, brengt ter kennisse van de belanghebbende:

1°. Dat de rekening en verantwoording voor het jaar geëindigd ultimo November 1827, door de Kommissie van toezigt is goedgekeurd, en gedurende veertien dagen, te beginnen met den 14 Januarij aanstaande, des morgens van tien tot twaalf uuren, ter visie zal liggen ten huize van den Heer en Mr. J. A. DRIELING, in het Noordeinde, Wijk F N°. 49, te 's Hage.

2°. Dat de Kommissie van toezigt op nieuw tot Directeur verkozen heeft den Heer en Mr. FABER VAN RIEMSDIJK.

3°. Dat de deelneming in gemelde Maatschappij voor de loterijen van het jaar 1828 geopend blijft tot den dag voorafgaande die, op welke de loting voor iedere Gemeente is bepaald.

Het Reglement wordt uitgegeven bij den Boekverkooper A. VAN HOOGSTRATEN, JUNIOR, te 's Hage.

*** Heden overleed alhier, aan de gevolgen van water in de borst en verval van krachten, onze waarde Zuster, Mejufvrouw HERMINA CORNELIA VAN DER SALM, in den ouderdom van ruim twee en zevenrig jaren. Gevende langs dezen gebruikelijken weg kennis aan alle hare Vrienden en Kennissen, terwijl wij verzoeken van brieven van rouwbeklag verschoond te blijven.

DELFT, 12 Januarij 1828. J. v. SCHOONE, J. v. PUTTEN.

*** Heden overleed tot onze bittere droefheid, ons jongste Zoontje PIETER DIGNUS, nog geen 12 weken bereikt hebbende.

LEYDEN, 14 Januarij 1828. A. P. VAN DISHOECK. M. J. VAN DISHOECK, geb. DEN ADEL.

Deze te dienenden tot communicatie aan Vrienden en Bekenden zoo binnen als buiten de Stad.

PRIJS-COURANT DER EFFECTEN.

Amsterdam den 14 Januarij 1828.

Holland,	Werkelijke Schuld	2½ pCt.	*f* 53⅝	a 54
	Rest. Uitgesteld	dito	7/8	a 7/8
	Kans Billetten		18½	a 19
	Stellen van uitgeloten	dito	—	a —
	Amortisatie Syndic.	7½ pCt.	97¼	a 97½
	Domein Losrenten	2½ „	92¾	a 93¼
	Handel Maatschappij	4½ „	88	a 88¼
Frankrijk,	Inschrijving Grooot.	5 „	—	a —
	Dito op dito	5 „	69¾	a 69¾
Rusland,	bij *Hope en Comp.*	5 „	100¼	a 100½
	Ins. op 't Grooot.	6 „	54	a 54½
Pruissen,	Obl. Neg. Londen	5 „	106¾	a 107¼
	dito in Londen van 1822		106	a 106⅜
Spanje,	Obl. bij *Hope en Comp.*	5½ pCt.	25½	a 26¼
	Nieuwe geldl. van 1822		9½	a 10
Oostenr.,	Obl. bij *Golten Comp.*	5 „	77¾	a 78¼
	dito	4 „	63	a 63½
	Certificaten	2½ „	42	a 42½
	Neg. Metaliek	5 „	86½	a 87
	Dito Bank-Actien		1288	a 1292

*** De Ondergeteekende vernemende, dat men verspreid, zij de BIERSTEKERIJ zoude hebben overgedaan, verwittigd bij deze, dat zij dezelve blijft continueeren; verzoekende een leders gunst, belovende eene goede bediening.

Leyden den 8 Januarij 1828. Wed. L. B. MULDER, op het Levendaal.

*** HOUT-VERKOOPING (*op Dag*) op de gesmoveerde Hofstede *OUD-ALKEMADE*, onder Warmond, op MAANDAG den 21 JANUARIJ 1828.

*** VERKOOPING OP REGTERLIJKE AUTORISATIE,

op Zaturdag den 26 Januarij 1828, des avonds ten vijf ure, in het Heeren Logement aan den Burg te Leyden, van een HUIS en ERVE, geapproprieerd tot een *Herberg*, van ouds genaamd *DE ONTVAAR*, met eene steene Koepel aan den Rhijn, overdekte Kolfbaan en verdere getimmerte, staande en gelegen aan de Hogemorsch, onder Oegst- en Poelgeest. — Van een HUIS en ERVE, aan de Hogemorsch, naast het voorgaande perceel, groot en verongeldende voor 7 roeden, 9 ellen en ruim 63 palmen. — En van een stukje LAND, met *hout* beplant, groot 20 roeden, 1 el, 18 palmen en ongeveer 10 duimen, gelegen tusschen den Hogen Morschdijk en den Rhijn, onder Oegstgeest voornt. Zijnde inmiddels nadere informatien te bekomen ten Kantore van den Notaris J. VALK te Leyden.

Te Leijden bij de Wed. ANTHONY DE KLOPPER EN ZOON, op de Breedestraat.

gereed stond, om de partij der muitelingen te verplatteren, aan den *Kiai Modjo*, die zich thans aan het hoofd derzelven schijnt te hebben opgeworpen, de gelegenheid gegeven hebben, om vrede te maken en in onderwerping te komen, en langs den weg, aan zoo vele ongelukkigen het leven te sparen! Maar, het is nu gebleken, en de geheele Javaansche bevolking moet dit weten, dat de Priester *Kiai Modjo*, niet de zaak van het geloof, maar wel zijn eigen voordeel en verdere, niet het belang van den Javaan, maar alleen zijn eigen belang heeft willen behartigen, dat hij zich niet onzien heeft, om vorderingen te doen, die wij nimmer hadden kunnen toestaan, zonder al de Vorsten, Grooten en Priesters op Java te vernederen, en de voorschriften van uwen Godsdienst te schenden.

En omdat het verre van Ons is, om immer iets te doen, of te dulden, waardoor aan het geloof, uwer vaderen, en aan de eer en waardigheid uwer Vorsten, Grooten en Priesters wordt te kort gedaan, zoo zien wij ons dan nu ook wel verpligt, den oorlog aan te vatten, en de onwilligheid van dien muitelingen te straffen, die zijne zaak zich toegedaan, en de zaak van den Godsdienst verdedig